

ЛІКАРСЬКИЙ ПРЕПАРАТ «УКРАЇН»: БОРОТЬБА Й ПЕРИПЕТІЇ ТРИВАЮТЬ

Про складну історію створення протиракового препарату на основі чистотілу під назвою УКРАЇН та його винахідника, австрійського громадянина українського походження доктора Василя Новицького «Універсум» писав неодноразово. Зокрема у минулорічних числах: № 3–4, № 5–6, № 7–8, № 11–12. Йшлося в цих публікаціях і про успішне підписання петиції (<http://universum.lviv.ua/journal/2014/6/petition.pdf>) світової громадськості на підтримку УКРАЇНУ.

Відтоді у долі протиракового препарату й життя доктора Василя Новицького дещо змінилося на краще, але неймовірно та загадкові речі докучають УКРАЇНУ, на превеликий жаль, продовжують відбуватися і в Австрії, і в інших країнах.

Цього року, 23 квітня, у Відні відбулась презентація нової книги (вже третьої) під назвою «Лікування раку небажане. Боротьба проти патенту» («Krebsheilung unerwünscht. Kampf gegen ein Patent», Jim-Humble-Verlag, 213 S.), присвяченої УКРАЇНУ та перипетіям, що випали на долю цього препарату та його винахідника доктора Василя Новицького упродовж останніх кількох років. Автором книги є графиня доктор Елеонора Тун-Гогенштайн (нині, на жаль, покійна), яка написала першу книжку про цей препарат під назвою «Протираковий препарат УКРАЇН. Історія однієї заборони» («Krebsmittel UKRAIN. Kriminalgeschichte einer Verhinderung», Molden-Verlag, Wien, 2004). 2007 року Елеонора Тун-Гогенштайн завершила свою працю під назвою «Боротьба з патентом». Після смерті графині у 2013 році цей текст доопрацював видавець і журналіст Лео Кьогоф з Німеччини, доповнивши текст найновішими фактами у справі Новицького та його препарату.

Книга написана гостро, критично, правдиво. Грунтується вона лише на скрупульозно перевіреній інформації. Книга містить багато документів та історій хвороб пацієнтів (з фотографіями й прізвищами), які засвідчують їхнє успішне лікування та одужання завдяки УКРАЇНУ, а також статті журналістів, присвячені цьому препарату та листи до численних австрійських і міжнародних інстанцій з проханням посприяти у видачі ресстрації цього медичного засобу на благо онкохворих у всьому світі.

Коли графиня доктор Елеонора Тун-Гогенштайн завершила працю над другою книжкою, присвяченою УКРАЇНУ, то була сповнена надії, що препарат доктора Новицького нарешті буде зареєстрований і в Австрії. Однак вона помилилася. В Австрії, країні походження цього протиракового препарату, справа набула несподіваного обороту – працівники ав-

стрійського Міністерства охорони здоров'я вже не вдовольнялися самою лише тактикою недопуску препарату у використання, вони планували фронтальний наступ. Доктора Новицького почали переслідувати, в нього відбирали майно, звинувачуючи ледь не у всіх смертних гріхах.

Прелюдією до брутальної історії проти винахідника УКРАЇНУ стало призначення Магістратом Відня покарання через «Порушення Закону про лікарські препарати, Правил експлуатації медикаментів та Закону про імпорт лікарських засобів» – звинувачення, які, образно кажучи, були «висмоктані з пальця». **За рік (у вересні 2013-го) це звинувачення було зняте Незалежним адміністративним сенатом Відня за всіма п'яти пунктами, а саму справу закрили.**

Як уже зазначалось у попередніх числах журналу, після арешту доктора Новицького та конфіскації препарату, документів, результатів останніх проведених з УКРАЇНОМ досліджень, блокування рахунків і безлічі звинувачень **Прокуратура Австрії частково закрила попередній судовий розгляд справи щодо доктора Василя Новицького.** Цитуємо витяг із Повідомлення Центральної прокуратури з питань переслідування за вчинення економічних злочинів та корупції про часткове закриття попереднього судового розгляду справи проти доктора Василя Новицького від 20 вересня 2013 року (№ 26999606/1-П/ВК/310355). Повідомлення здійснене через Федеральне міністерство внутрішніх справ): «Закриття відбулося відповідно до § 190 Z 1 Кримінально-Процесуального Кодексу, оскільки дія, що лежить в основі попереднього судового розгляду, не карається покаранням, що застосовується в судовому порядку, або оскільки будь-яке подальше переслідування з юридичних причин було б неприпустимим. **Закриття відбулося відповідно до § 190 Z 2 Кримінально-Процесуального Кодексу, оскільки відсутня будь-яка фактична причина для подальшого переслідування.** І далі: «Закриття відбулося відповідно до § 192 Абз. 1 Z 1 Кримінально-Процесуального Кодексу. Але оскільки обвинуваченому закидається вчинення кількох правопорушень, то у зв'язку з цим очікується, що закриття попереднього судового розгляду справи не матиме значного впливу ні на покарання чи на превентивні заходи, ні на правові наслідки, пов'язані з винесенням вироку, ні на довгострокові заходи. Подальше переслідування залишається в силі».

Отже звинувачення частково зняті, але жодної з партій конфіскованого препарату від 11 листопада 2011 року та від 04 вересня 2012 року (а це загалом понад 205 000 ампул з УКРАЇНОМ) власникові так і не повернули.

Далі докторові Новицькому та його компанії НОВІЦКІ ФАРМА, окрім «занадто високої» ціни (77 Євро за одну ампулу препарату), почали намагатися «приписати» вчинення нового «злочину», а саме ухиляння від сплати податків, хоча **з 1993 по 2013 доктор Новицький сплатив Республіці Австрії податки сумою в 513.975,53 Євро.**

Встановлена ціна 77 Євро за ампулу включає видатки на продовження дії патентів, на заробітну плату працівникам, на ампулування препарату згідно норм Належної медичної практики та на проведення його аналізу згідно вимог Добросовісної лабораторної практики. Сюди включено і витрати на участь в наукових конгресах і конференціях, численні видатки на багаторічні дослідження та експерименти і т. д. Однак ці факти до уваги не беруться. Не беруться до уваги з якихось невідомих нам причин і свідчення опитаних пацієнтів щодо вартості препарату. А в Проміжному звіті від Управ-

ліній податкової інспекції міста Відень (№ 004-2012/00565 GZ. 606 St 2/13 k від 13 березня 2014 року) чітко зазначено: «Оцінка наданих відповідей у більшості випадків дозволяє зробити висновок про те, що переважна частина опитаних свідків взагалі не платили за отримані ампули з препаратом або ж не може пригадати цього факту. І лише невелика частина опитаних стверджує, що здійснювала оплату за отримані ампули сумою в 50 Євро чи, відповідно, 70 Євро за ампулу» (Zwischenbericht, Finanzamt Wien, vom 13. März 2014). Тобто, в багатьох випадках пацієнти або отримували УКРАЇН безкоштовно, або ж купували його за мінімальну суму за собівартістю (а іноді й дешевше), хоча як власник патенту та як і будь-який виробник ліків, доктор Новицький має право на прибуток. Детальніше про це йшлося в «Універсумі» (№ 3–4, № 5–6, № 7–8 та № 11–12 за 2014 рік).

І що ж далі? А далі докторові Новицькому почали закидати «обман і шахрайство» й «нанесення шкоди здоров'ю пацієнтів». Підставою таким звинуваченням став начебто факт, що він продавав/давав пацієнтам протермінований і перетикетований препарат. Своєї дії доктор Новицький обгрунтовує тим, що до цього (до перетикетування ампул з УКРАЇНОМ) його змусили дії австрійських чиновників МОЗу, оскільки конфіскація нових ампул (у листопаді 2011 року та у вересні 2012-го) зробила неможливим подальше лікування цим препаратом онкохворих. Будучи впевненим у дії УКРАЇНУ з партії 2006 року, оскільки препарат виготовляється на основі солей алкалоїдів чистотілу, переведених у форму іонів (солі, як відомо, з роками не втрачають своєї дії та й сам винахідник регулярно вживав його), доктор Новицький перетикетував ампули із застарілою датою використання на нову, бо не міг позбавити онкохворих можливості на останній порятунок у їхньому тяжкому становищі.

У зв'язку з цими звинуваченнями у Суді першої інстанції в кримінальних справах Відня вже відбулося кілька судових засідань, на які в якості свідків і «постраждалої сторони» запрошувалися пацієнти (або їхні родичі), що приймали протермінований УКРАЇН. На останньому з таких слухань (29 квітня 2015 року) мені вдалося бути присутньою як журналістці. Подаємо найцікавіші, на наш погляд, свідчення пацієнтів у кримінальній справі доктора Новицького та його протерапевтичного препарату УКРАЇН.

Одним із свідків був Даніель Брошарт з Німеччини, про історію хвороби якого коротко згадувалося в «Універсумі» (№ 5–6, 2014 – <http://universum.lviv.ua/journal/2014/3/ukrain.html>). Пацієнт страждає від недуги «пігментна ксеродерма». Це вельми рідкісне захворювання, пов'язане з певним генетичним дефектом. Вражені цією хворобою не сприймають ультрафіолетових променів, бо, потрапивши під їхній вплив, на шкірі починається запалення, з'являються новоутворення, схожі на бородавки, які перетворюються на рак шкіри. Навіть найслабші сонячні промені можуть стати для таких пацієнтів смертельним, тож вони змушені уникати їх та буквально «герметизуватися» від ультрафіолету. Таких пацієнтів у народі називають «місячними дітьми» (більшість з них захворюють у дитячому віці і вже не досягають зрілості). Загалом у світі є близько 3000 пацієнтів з таким діагнозом. Більшість хворих (2/3) гине, не досявши 15 років (<http://owoman.com.ua/pigmentna-kseroderma-prichini-simptomi-diagnostika-likuvannya.html>).

Перші симптоми у Даніеля Брошарта з'явилися ще у дворічному віці. Коли йому виповнилося 5 років, його мама довідалася про страшний діагноз, поставлений синові – «пігментна ксеродерма». Після цього хлопчикова довелось пережити 56 операцій ще до досягнення 16-річного віку. Часто упродовж однієї операції йому доводилося видаляти до 20 ракових пухлин, у зв'язку з чим хлопцеві довелось пережити безліч трансплантацій шкіри. Це справжні тортури для будь-якої людини, а ефективного лікування цієї недуги представники традиційної медицини досі запропонувати не можуть (<http://www.ukrin.com/docs/daniel-b-english.pdf>).

Тоді, за порадою одного журналіста, у серпні 2001 року Даніель розпочав альтернативне лікування в лікаря-експерта з питань раку доктора Буркгардта Ашгоффа з Німеччини в його клініці «Вілла Медіка», що в Еденкобені, який вже з 1997 лікує своїх пацієнтів УКРАЇНОМ, загалом кількість яких сягає близько 5000 чоловік. Доктор Ашгофф вводив Данієлеві ін'єкції цього препарату щотижня. Таким чином вдалося зупинити ріст пухлин. Сьогодні Данієлеві вже 30 років і він цілком спроможний нормально працювати. Він відвідує спортзал, водить машину, грає в більярд. «Я дуже вдячний, що УКРАЇН взагалі існує. І я просто не можу збагнути, як могло трапитися таке чудо, що зі своїм страшним діагнозом я залишився живий», – наголосив Даніель.

Однак, упродовж усього цього часу для підтримання задовільного стану здоров'я і для того, щоб ця страшна недуга не повернулася, йому тричі на тиждень доводиться приймати ін'єкції з кількох ампул УКРАЇНУ. Після першої конфіскації препарату в листопаді 2011 року Даніель приймає ін'єкції УКРАЇНУ з партії, термін використання якої завершився 2006 роком. Але при цьому почуває себе добре. Однак і протермінованих ампул у його лікаря, доктора Ашгоффа, залишилося небагато. Тож невідомо, як він рятуватиме життя свого пацієнта, коли запаси препарату вичерпаються.

На судовому процесі був присутній і сам доктор Буркгардт Ашгофф. На закиди судді, на підставі якого закону чи параграфу він лікував своїх пацієнтів УКРАЇНОМ, оскільки в Німеччині препарат не зареєстрований, Ашгофф відповів, що робив це «згідно параграфу Закону про лікарські препарати, який дозволяє на власний розсуд використовувати лікареві будь-які медикаменти (навіть і незареєстровані), якщо всі інші методи лікування були вичерпані й не принесли жодного позитивного результату». Аналогічні параграфи є в кожній країні. В Австрії це, наприклад, параграф 8 (https://www.jusline.at/8_AMG.html). – В. Р.). До речі, однією з його найвідоміших пацієнток, як зазначив доктор Ашгофф, була теща президента Тунісу, яка страждала на рак підшлункової залози, але завдяки лікуванню УКРАЇНОМ вдалося продовжити її життя на 5 років, в той час як зазвичай пацієнти з цим діагнозом досягають 3- або 4-місячного рівня виживання.

Доктор Ашгофф виступив з досить різкою та емоційною заявою, зазначивши, що «коли так триватиме й далі, то австрійське правосуддя своїми діями винесе смертний вирок не лише Данієлеві, але й багатьом іншим пацієнтам, які завдячують своїм життям УКРАЇНІ». (...) В мене була онкохвора пацієнтка з пухлиною у підшлунковій залозі, що втратила 2/3 своєї печінки через метастази. Я її успішно лікував УКРАЇНОМ протягом 8 років. І от прийшов час, коли його конфіскували і в один момент його не стало. За два тижні після конфіскації препарату ця жінка померла. (...) Це тяжке порушення права людини на життя, чого я так і не можу збагнути. (...) Я не розумію усіх цих дій, спрямованих про-

KREBSHEILUNG UNERWÜNSCHT
KAMPF GEGEN EIN PATENT

DR. ING. WASSIL NOWICKY

ELEONORE THUN-HOHNSTEIN

„Warum ist eigentlich Ukraine in Österreich, dem Entstehungsland des Präparats, noch nicht zugelassen?“ Bei jedem Kongress, bei jedem Seminar, jeder Präsentation wird Dr. Dr. Wassil Nowicky, dem Erfinder von Ukrain, diese Frage gestellt. Kein Arzt, kein Forscher, niemand versteht, warum ein Land nicht stolz ist auf ein derartiges Spitzenprodukt und sich jährlich Milliarden an Steuereinnahmen entgehen lässt. Ganz abgesehen von der Möglichkeit, Tausenden von Patienten damit helfen zu können.

Nowicky kennt diese verwunderlichen Fragen seit mehr als 30 Jahren. Die Antwort darauf ist die Kriminalgeschichte einer Verhinderung, die Dr. Eleonore Thun-Hohenstein in einer zweiteiligen Dokumentation verfasst hat, dessen zweiter Teil hier vorliegt. Sie schildert die unglaublichen Vorgänge und böswilligen Aktionen, für die einige Beamte des österreichischen Gesundheitsministeriums verantwortlich sind. Sie alle dienen nur einem Ziel, Ukrain die Zulassung zu verweigern und mit allem Mitteln zu vernichten.

www.fimthumbleverlag.com

ISBN 13: 9789088791130

9 789088 791130

(Фото: сайті www.ukrin.com)

Фото: Соня Генкель (Sonja Henkel)

ти УКРАЇНУ і не розумію, чому його конфіскували, бо цим самим продукуються мертві люди, про що я вже свого часу сказав представникам Прокуратури в телефонному режимі. (...) І ще хотілося б наголосити на тому, що є одне дослідження, присвячене хіміотерапії, результати якого доводять: квота успіху лікування хіміотерапією становить 2.1%. Тому доктор Новицький має значно більше успіхів з лікуванням УКРАЇНОМ, ніж хіміотерапевтичні засоби».

До речі, доктор Ашгофф був дуже неприємно здивований, коли, прибувши до Відня, з'ясував, що в суді йому не надали в розпорядження бімера, про що він просив заздалегідь – лікар хотів з допомогою знімків і фотографій на великому екрані детально представити історії своїх пацієнтів, вилікуваних за допомогою УКРАЇНУ. Не меншим було його здивування й обурення чому в якості свідка захисту не запросили з Німеччини його пацієнтки Рафаели – вона була 9-річною дівчинкою з саркомою Евінга, яку лікарі виписали з лікарні додому на вмирання. Завдяки докторові Ашгоффу й УКРАЇНУ дитина перемогла хворобу і сьогодні працює медсестрою (<http://ukrin.com/en/ewings-sarcoma-ukrain-therapy>).

Авторка другої книги про УКРАЇН доктор Моніка Бертольд з Австрії також виступала на цьому судовому слуханні як свідок. Вона розповіла про свого чоловіка, який мав рак простати. Завдяки прийому УКРАЇНУ йому вдавалося тримати рівень ПСА на відмітці 5 і стан його здоров'я був цілком задовільний. Чоловік пані Бертольд приймав, зокрема, і ампули з партії з терміном дії до 2006 року. Однак, коли ліки вичерпалися, задовільний загалом стан здоров'я її чоловіка різко по-

гіршився, рівень ПСА піднявся до 9, а лікар-уролог, що за ним спостерігав навіть скерував його на обстеження до шпиталю. Тому пані доктор Бертольд висловила своє занепокоєння через конфіскацію препарату, що унеможливило доступ до нього не лише онкохворих, але й пацієнтів з іншими діагнозами, і попросила суддю зупинити таке свавілля й надати людям право вибору лікуватися тими препаратами, до яких вони мають довіру. Не минула пані доктор Бертольд нагоди згадати дивні історії, що почали траплятися в її житті відтоді, коли у 2012 році вперше написала статтю, присвячену УКРАЇНУ – її телефони стали прослуховувати, заплановані зустрічі з дотичними до історії з УКРАЇНОМ людьми дивним чином не відбувалися, а публікація статті про цей препарат ледь не коштувала її роботи...

Одним зі свідків захисту був і доктор права Еріх Чвертня, якому у вересні 2015 року виповниться 93 роки. Він засвідчив, що 1978 року в нього уперше був продіагнований рак простати. Пухлину видалили шляхом хірургічного втручання. У 2008 році діагноз підтвердився повторно, після чого лікарі приписали докторові Чвертні лікування хіміотерапією та опроміненням. Почувши від свого знайомого пана доктора Гельмута Якоба сенсаційну історію одужання його матері за допомогою УКРАЇНУ, пан Чвертня також вирішив розпочати лікування цим засобом, який, як йому вдалося дізнатися, чудово сприймається і не має побічних дій. Він довірився лікареві з Відня, який спостерігав за ним упродовж усього періоду терапії. Заявив доктор Чвертня й те, що приймав УКРАЇН і після листопада 2011 року, тобто препарат з партії, термін дії якої завершувався 2006 року. Зараз доктор Еріх Чвертня почувається прекрасно й, окрім харчових додатків, не приймає жодних ліків. Зимові місяці він проводить зі своєю дружиною на острові Тенерифе і навіть попри поважний вік кермує автомобілем.

Не можна не згадати свідчень доктора фізики Норберта Рошеніха, який від 1984 до 2000 року керував одним із відділів при Міністерстві науки Австрії. Саме він сприяв тому, аби на дослідження УКРАЇНУ держава виділила гроші. Як зазначив доктор Рошеніх, його департамент ретельно перевіряв і вивчав кандидатів, що бажали отримати кошти на проведення своїх досліджень від Міністерства науки. Гроші виділялися далеко не всім. Перш ніж таке відбувалося, доводилося проводити ретельні перевірки, дослухатися до думок відомих науковців. «Результати досліджень довели, що деривати алкалоїдів чистотілу виявилися нешкідливими. Дослідження *in vitro* також показали, що препарат діє. Професор Андреїс Лепіне з Канади та відомий дерматолог з Відня професор Петер Водніанські також мали дуже добрі й позитивні результати клінічних досліджень з УКРАЇНОМ. І лише після вивчення усіх цих фактів ми (Міністерство науки Австрії – В. Р.) виділили гроші на дослідження з УКРАЇНОМ», – зазначив у своїх свідченнях доктор Норберт Рошеніх. Окрім того, він заявив, що деякі працівники, зокрема експерти Доц. Г. Лібесвар і Д-р Г. Пітнер, були необ'єктивними, на його думку, у справі доктора Новицького та УКРАЇНУ.

Не менш цікавими були свідчення доктора Карлгайнца Деммеля, колишнього Президента суду з трудових спорів і Соціального суду Відня, який наголосив на тому, що Міністерство науки Австрії дало добрі відгуки про УКРАЇН. Окрім того, він нагадав судді й усім присутнім, що, згідно австрійського законодавства, лікарі можуть його використовувати у безнадійних випадках, хоча препарат на території Австрії досі

не зареєстрований.

Дуже гостро висловився доктор Деммель і стосовно того, що вся проблема в недопуску УКРАЇНУ на ринок полягає у грошах. Великих грошах. Ну і, звичайно, в його позитивному результаті лікування та відсутності побічних дій. Тому цілком логічно, що конкуренти не зацікавлені у реєстрації ефективного препарату. Окрім того, доктор Деммель засвідчив, що сам, як пацієнт, приймав УКРАЇН після листопада 2015 року і мав чудові наслідки від прийому препарату з партії 2006 року.

Однак свідкам так і не вдалося переконати суддю в необхідності повернути незаконно конфіскований препарат для порятунку онкохворих пацієнтів не лише в Австрії, а й в інших країнах світу.

Представники суду (зокрема суддя у цій справі пані Маріон Гогенеккер, яка, на моє переконання, поведилася доволі заангажовано, що не могло не впасти у вічі) вперто відхиляють позитивну інформацію та позитивні докази щодо дієвості УКРАЇНУ. Таке враження, що суд не бажає брати до уваги, наприклад, документ під назвою «**Заключний звіт Ради з питань лікарських препаратів при Міністерстві з питань охорони здоров'я, спорту і захисту прав споживачів (Abschlussgutachten des Arzneimittelbeirates am Bundesministerium für Gesundheit, Sport und Konsumentenschutz aus dem Jahre 1992 (GZ 21.405/1011-II/1/8/92))** від 1992 року, виконаний паном професором доктором Д. Гітценбергером та керівником відділу паном доктором Г. Лібесваром в якому чітко зазначено:

«(...) вже упродовж останніх 10 років з'явилося й опубліковано багато робіт, присвячених «Україну» (Ukrain)»; «з цілого ряду документів можна зробити висновки, що мова йде про вже зрілий препарат»; «Готовий продукт (Ukrain) декларується як конформний фармакопії, у зв'язку з чим має бути надійним»; «Є повідомлення про випадки лікування пацієнтів «Україном» в Австрії, які в часовому проміжку сягають літа 1983 року»; «У випадку з «Україном» мова йде про екстракт алкалоїдів чистотілу великого, що хімічно модифікується через реакцію з тіотепною. Продуктам (...), що виникають при цьому, приписується імуномодулююча й малігнотоксична дія, при чому одночасно відбувається зменшення потенціальних побічних дій»; «Структура біологічно активної речовини, на мій погляд, ще не достатньо досліджена (...). Ця обставина, однак, не є необхідною під час застосування деригованих екстрактів рослин»; «(...) Сприняття «Україну» видається чудовим»; «Під час клінічного застосування препарату пацієнти заявили, що в них відбулися такі реакції після його вживання: 1) Зупинка збільшення пухлини без подальшого метастазування. 2) Часткові ремісії. 3) Повні ремісії. 4) Повні ремісії, що тривають вже багато років (до 10 років)»; «У Фазі III дослідження у багатьох країнах світу лікування «Україном» пройшли вже понад 400 пацієнтів. (...) сприйняття препарату загалом можна визначити як добре»; «Україн» протягом кількох хвилин після введення нагромаджується в пухлині, що видно завдяки його здатності до аутофлуоресцентності під ультрафіолетовим випромінюванням. (...) це дозволяє відмежувати пухлинну тканину, що може мати важливе значення під час хірургічного втручання»; «Дотепер «Україн» вживали деякі хворі з діагнозом ВІЛ (...), які заявляли, що й об'єктивно, і суб'єктивно почували себе після нього краще»; «(...) Ця субстанція (Ukrain) вже багато років неодноразово апробовувалась в Австрії, а саме з літа 1983 року»; «(...) слід зазначити, що варто висловити згоду щодо проведення клінічного дослідження в Австрії (...), оскільки очевидно, що переносність «Україну» видається доброю». (http://www.ukrin.com/docs/Zitate_Abschlussgutachten_1992.pdf).

Гадаємо, що цей документ в даній справі має особливу вагу, оскільки вищезазначені висновки були зроблені не ким-

небудь, а ПРЕДСТАВНИКАМИ МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я АВСТРІЇ. Тому неприйняття цих висновків фактично є запереченням і виявом недовіри до цієї інституції. Виходить, робота й висновки їхніх експертів ставляться під сумнів?

Понад те, 10 вересня 2013 року Суд першої інстанції Відня у кримінальних справах замовив проведення досліджень й виконання експертного звіту токсикологом. У своєму Експертному Звіті від 3 липня 2014 року токсиколог Маг. Д-р Карл Добіанер, сертифікований експерт з питань токсикології, фармакології, загальної прикладної та загальної аналітичної хімії під присягою, зазначає, цитуємо (ст. 21): «Згідно з розумінням Експерта, завданням Управління з питань охорони здоров'я і безпеки харчування (AGES – В. Р.) не було встановлення того, чи протерміновані ампули «не мали дії».

Це управління мало визначити, чи «протерміновані» й «непротерміновані» ампули мають схожість і таким чином встановити, чи вони були переетикетовані. В цьому випадку встановлене класове утворення, оскільки схожі відбитки пальців є вказівкою на одне й те ж походження. Управління з питань охорони здоров'я і безпеки харчування зазначає щодо цього так: ([1], ON341): «(...) У процесі порівняння ділянки відбитків пальців (ІК-спектр) алкалоїдів, вдалося встановити, що комплексні складки алкалоїдів численних, вже протермінованих партій, є ідентичними з комплексними складками алкалоїдів непротермінованих партій (...).»

Чи не є це ще одним доказом того, що УКРАЇН, термін дії якого склався 2006 року, має таку саму дію, як і ампули з цим препаратом, термін дії яких завершувався у 2014 році? Виходить, що про вчинення шахрайства мови йти не може в принципі. І вчинення злочинних дій закидати треба не докторові Новицькому, а чиновникам, відповідальних за порушення закону і незаконну конфіскацію УКРАЇНУ в 2011 і 2012 рр.

Тим часом доктор Новицький не перестає вірити, що якісь чиновники чи інституції таки звернуть увагу на ситуацію, яка склалась з його препаратом і таки посприяють реєстрації УКРАЇНУ для лікування онкохворих. Тому разом зі своїми юридичними представниками Новицький продовжує звертатися до Міжнародного кримінального суду в Гаазі (Голландія), до Департаменту з питань безпеки ліків та харчування при Європейській Комісії в Брюсселі (Бельгія). Доводиться лише чекати на рішеннях цих високоповажних інституцій.

А ще доктор Новицький звертається безпосередньо й до представників австрійської влади. Так, у травні 2015 року він надіслав листи до Бундесканцлера доктора Гайнца Фішера та до Міністра охорони здоров'я Австрії пані доктора Сабіне Обергаузер. До речі, саме ця жінка веде безперервну й жорстку боротьбу з препаратом УКРАЇН та доктором Новицьким з часу посідання високої посади, а саме з вересня 2014 року. Особливо дивно видається така поведінка зважаючи на те, що кілька місяців тому австрійські газети опублікували й офіційно підтвердили інформацію про діагноз, поставлений пані Обергаузер – рак. Вона вже пережила операцію і проходить курс хіміотерапії. Важко повірити, що будучи лікарем за освітою, пані доктор Обергаузер не знає про побічні дії хіміотерапевтичних засобів і про статистичні дані щодо вельми низького відсотку виживаних ними пацієнтів. Пані міністр вперто продовжує відкидати заяви доктора Новицького і не вірить результатам клінічних досліджень, проведених з УКРАЇНОМ у багатьох країнах світу видатними науковцями й лікарями.

Понад те, доктор Новицький надіслав листи і депутатам австрійського парламенту, вкотре доклавши до них результати досліджень, присвячених УКРАЇНУ та юридичні документи, які зайвий раз підтверджують, що цей препарат мав бути зареєстрований в Австрії ще 1976 року відразу після подання відповідної заяви. Відповідь надійшла 26 травня 2015 року від доктора Райнгольда Лопатки з Парламентської Дирекції Республіки Австрія.

Ось лише кілька фраз із цього листа-відповіді:

1) «(...)Тому медикамент в інтересах безпеки пацієнтів можна реєструвати лише тоді, коли шляхом проведення клінічних та доклінічних досліджень була доведена його ефективність й були виключені загрози для здоров'я побічній дії. В Австрії відповідальним за це є Федеральне управління з питань безпеки в галузі охорони здоров'я. Якщо ж мова йде про європейську реєстрацію, то за неї відповідальні певні європейські інстанції – тобто, органи з питань лікарських засобів в державах, що є членами ЄС».

2) «Наскільки мені відомо, передумови для реєстрації України в Австрії дотепер так і не виконані. У видачі реєстрації на цей препарат в Австрії було відмовлено ще 20 років тому».

Дозволимо дещо прокоментувати. У 1993 році відповідальне за видачу дозволів на лікарські засоби Федеральне міністерство охорони здоров'я, спорту і захисту прав споживачів Австрії висунуло вимогу проведення порівняльних клінічних досліджень з УКРАЇНОМ. А такі дослідження мали бути проведені згідно затвердженого цим же Міністерством протоколом. Того ж 1993 року це Міністерство офіційно схвалило УКРАЇН для проведення клінічних досліджень в Австрії (GZ 21.405/530-II/A/8/93) (http://www.ukrin.com/docs/Argouas_1993.pdf) «проведення клінічних досліджень «Україну» при раку товстої кишки й меланомі, а також допустило УКРАЇН для проведення широкого клінічного дослідження за межами лікарень згідно з параграфом 42 Закону про лікарські засоби. Під час такого клінічного дослідження слід було використовувати «УКРАЇН» при різних онкозахворюваннях в умовах звичайної практики міських та сільських лікарів. Аналітичні затрати у проєкті цього дослідження враховують нормальні можливості практикуючого лікаря й певні обмеження сільської місцевості, особливо якщо йдеться про пацієнтів, яких уже попередньо лікували і які вже перебувають на прогресуючій стадії».

Відповідні студії були виконані, а їхні результати були представлені до уваги працівників вищезазначеного Міністерства. Висновки: 21-місячний рівень виживання пацієнтів з раком товстої кишки в групі, що приймала УКРАЇН (48 пацієнтів), становила 78,6% , а в групі, що приймала хіміотерапію (48 пацієнтів) – 33,3% (http://www.ukrin.com/docs/Susak_1996.pdf – ст. 43, 45).

Паралельно лікарі, що лікували своїх пацієнтів УКРАЇНОМ, також просили про якомога швидшу реєстрацію цього препарату. (<http://www.ukrin.com/docs/erfahrungsberichte.pdf>).

Ретроспективні дані ще одного дослідження з раком прямої кишки були представлені на Протираковому Конгресі в Дубаї у 2010 році. За учасниками цього дослідження спостерігали протягом 12 років. 3 групи, що приймала УКРАЇН за схемою «УКРАЇН – операція – УКРАЇН», живими залишилися 75%, а з групи, що приймала хіміотерапію за схемою «хіміотерапія – операція – хіміотерапія» – 45,8% пацієнтів (http://www.ukrin.com/docs/dubai_2010.pdf).

Тому можна з упевненістю стверджувати, що всі умови, необхідні для реєстрації УКРАЇН в Австрії, були виконані (не кажучи вже про інші дослідження, проведені з УКРАЇНОМ, які довели його позитивний вплив під час лікування онкохворих пацієнтів).

3) «Тому продаж цього препарату на території Австрії заборонений».

А й справді. Ще 6 серпня 2009 року Управління з питань охорони здоров'я і безпеки харчування видає указ, яким згідно §§ 69 та 77 Закону про лікарські засоби Австрії забороняє (Zl. 670015-17-08-INS) виготовляти й поширювати УКРАЇН на території цієї країни (https://www.ris.bka.gv.at/Dokument/Vwgh/JWT_2009100217_20111024X00/JWT_2009100217_20111024X00.pdf). Хоча доктор Новицький володіє патентом на «виготовлення певних речовин і препаратів, отрут і т.

д., призначених для лікарського використання з наданням права відповідно до пара. 220 Абз. 1 Z. 1 Gew0 1973, з обмеженням на нові солі дериватів алкалоїдів тіофосфорної кислоти згідно запатентованого виходу під номером 354644» (<http://www.ukrin.com/docs/Konzessionsdekret.pdf>).

Тож видаються достатньо дивними такі заяви й закиди з боку представників офіційної влади. Логічно виникає запитання: дозволяючи собі такі висловлювання, очільники МОЗу Австрії й депутати зумисне кажуть неправду чи вони погано поінформовані щодо стану справ з протираковим препаратом під назвою УКРАЇН?

Ще раз повторимо: майже в той самий час, у 1993 році, коли велася вельми жорстока боротьба з УКРАЇНОМ, в Австрії вперше у світі був зареєстрований високотоксичний протираковий препарат ТАКСОЛ (фірма-виробник – американський фармаконцерн «Bristol-Myers»), який в деяких пацієнтів навіть спричинив смерть. Починаючи з 1982 року, після того як із цим препаратом були проведені доклінічні дослідження, розпочалося дослідження у Фазі I. Під час проведення цього дослідження, при якому онкохворим внутрішньовенно вводили ТАКСОЛ протягом 1 години, часто можна було спостерігати за виникненням тяжких побічних реакцій, що навіть призвело до ряду летальних випадків (http://www.rmj.ru/articles_182.htm, <http://www.hormonselbsthilfe.de/angebote/literatur/krebs-be-siegen-ohne-nebenwirkungen.html> – ст. 87).

Зважаючи на вищенаведені факти, небезпідставно виникає підозра: може, хтось був і є зацікавлений в тому, аби не допустити лікування УКРАЇНОМ? І якщо так, то кому це наспереди вигідно? Отож, слід добре замислитись над тим, кому заважає препарат УКРАЇН і кому треба приховувати (а іноді й перекручувати) інформацію про його позитивний вплив на пацієнтів, а також про таку запеклу боротьбу проти нього та його винахідника доктора Василя Новицького. Висновки кожен може зробити сам.

І ще дуже хочеться вірити та сподіватися, що вищепи-сані історії пацієнтів та розповіді лікарів щодо успішного лікування УКРАЇНОМ таки змусять суддів та інших високопосадовців задуматися над тим, якої непоправної шкоди вони завдають нещасним онкохворим своїми діями і заборонами та не допуском цього протиракового препарату.

P.S.

Якби УКРАЇН зареєстрували в Австрії, то можна з упевненістю сказати, що тоді препарат став би найбагатішим продуктом експорту цієї країни і шороку до австрійської державної скарбниці потрапляло б 2,8 мільярдів Євро. (Див. цьогогоріч видану книжку «Лікування раку небажане. Боротьба проти патенту» («Krebsheilung unerwünscht. Kampf gegen ein Patent») – с. 24).

Понад те, як детально зазначено в науковому дослідженні «Економічний вплив реєстрації УКРАЇНу на народне господарство в Австрії» («Volkswirtschaftliche Auswirkungen der Zulassung von Ukrain in Österreich»), виконаному доктором Міхаелем Рамі, нерезреєстрація УКРАЇНу перешкоджає створенню 2.375 робочих місць, які б могли одержати селяни (<http://www.ukrin.com/docs/volkswirtschaftliche-auswirkungen.pdf>).

P.P.S.

29 квітня 2015 року в завершення судового засідання один із захисників доктора Новицького доктор Адріан Голлендер вручив судді пані Маріон Гогенеккер листа від лікаря з Хорватії доктора Бесіма Гуляя, в якому той просить надати йому конфіскований УКРАЇН у зв'язку з необхідністю проведення досліджень з цим препаратом. Наразі доводиться лише чекати на рішення й вердикт австрійського суду.

Вікторія О. РОМАНЧУК